

ODRAŻENIE (4) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); a oraz pierwsze e jasne, końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.
sg N odrażeni(e) (1). ◇ G odrażenia (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. w innym znaczeniu s.v. odrazić.

I. Rzeczownik od „odrazić” (2) :

1. Spowodowanie braku kontaktu; niedopuszczenie [czego] (1) : [postavili [dokoła studni] krust na gonienie wiatrów do góry, dla odrażenia puchu *LustrSand* 287.]

Przen: Usunięcie, zlikwidowanie (1) : Dla odrażenia ołthrości wilczego łyka/ dla ktorey czyni wracanie y łtolcze razem á zbytnie/ tak vczyń *FalZioł* I 76c.

2. Zrażenie, zniechęcenie; w przen; alienatio, alienus a. offensus animus Cn [czego od kogo] (1) : Bo ná nich [na sejmiech] więcey niezgod/ y odráženia myśli ieden od drugiego/ y łtanu od łtanu/ przyczyniaćie. *SkarKazSej* 673a.

II. Rzeczownik od „odrazić się” (2) :

1. Odbicie się od czegoś (1) : Repercussus, Odráženie/ Odbicie/ Odrącenie *Mącz* 339c.

2. Odstanie, częściowe odłączenie się; disiunctio Cn [czego] (1) : Przychodzi tho záciekáníé/ á odewłtanie kopyt z rozmaitych przyczyn/ niekiedy z zákłóćia/ álbo z zábicia do żywého/ niekiedy z odráženia podełzw. *SienLek* 177v.

Synonim: **II.2.** odewstanie.

Cf **ODRAZIĆ, ODRAZIĆ SIĘ**

MP, RS